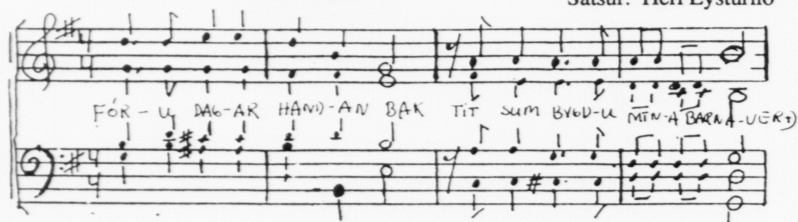

Orð: Karsten Hoydal
Lag: Frits Johannesen
Satsur: Heri Eysturlíð

ÁIN

Fyri stuttum doyði Karsten Hoydal. Millum aðrar gávur átti hann ta at duga at skriva, bæði í bundnum og óbundum máli. Í vøkrum yrkingini "Áin" sigur hann frá fyrstu ferð, hann stóð úti í ánni í barnaverðini.

Frits Johannesen í Fuglafirði gjørdi fyri nøkrum árum síðani lag til yrkingina og nú hevur hann eisini gjørt eina tekning til hana.

Fóru dagar handan bak,
teir sum bygdu mína barnaverð,
men alt stórt, sum inn í hugan rak,
lívir frískt og fult av undurgerð.

Hond, ið ráddi míni leið,
varin hond, hon fólust enn so eym,
hond mín var í henni, tá eg steig
fyrsta sinni út í árstreyms.

Fyrsti kaldi hvøkkur av,
undrandi eg siggi mínar tær,
báðir fótur farnir undir kav,
skaptir um og stórir standa har.

Flættar streymur seg um bein,
lokkar eygað við sær longur út
hagar áin dýpist møk og rein —
nú er slóknad øll mín fyrsta sít.

Vigdur ánni har eg stóð,
hoyrði fossin kvøða skamt ífrá, —
hond, ið helt mær, vatnsins ríka ljóð
eru nærri enn tey vóru tá.

